

ρόντζη καὶ ἤδωκέ μας καὶ εἴκοσι δύο / ρεάλια νὰ τοῦ κρατοῦμε καὶ νὰ τοῦ ποῦμε
νὰ ὅπου σοῦ τὰ πένμπει ὁ καπετὰν Τζα / νέττος ὡσὰν ἐπίτροπος πὺ εἶναι τῆς
Χρυσίνας διὰ τὸ χρέος ὅπου σοῦ χρωστεῖν / τὰ εἴκοσι δύο ρεάλια νὰ λείπης ἀπὸ
τὸ πρᾶμαν τῆς. Λοιπὸν σκαθῶς μᾶς ἐπα / ρακάλεσεν ἐπήγαμε εἰς τὸ ἀρχοντικὸν
τοῦ ἄνωθεν ἀφέντη Μπαρόντζη καὶ / δὲν τὸν εὐρήκαμε ἐκεῖ μόνο ἢ ἀρχόντισσά του
ἦτονε κάτω στὸ κατώγι τῆς καὶ ἐρώ / τησεν τίς εἶναι καὶ εἶπαμέν τῆς ἐμεῖς ὁ κα-
πετὰν Τζανέττος μᾶς ἔστειλε καὶ νὰ πὺ μᾶ / ς ἤδωσεν καὶ 22/ ρεάλια νὰ σοῦ δώ-
σωμε ἐκεῖνα ὅπου σοῦ χρωστεῖν ἢ Χουρσίνα καὶ ὡσὰν / μπίτροπον ὅπου τὸν ἔχειν
σοῦ τὰ πέμπει νὰ λείπης ἀπὸ τὸ πρᾶμαν τῆς. Ἐπη / λογήθην ἢ ἀρχόντισσαν καὶ
εἶπε μας ἐμεῖς δὲν τῆς ἐδῶναμε ἄσπρα διὰ / νὰ μᾶς τὰ δώσῃ πάλι ἐδῶναμέν τῆς
τα διὰ τὸ πρᾶμα καὶ ἔτζι μᾶς τὸ / δωκε κατὰ τὰ γράμματα πὺ ἔχομε καὶ ἐμεῖς
δὲν ἔχομε νὰ κάμωμε μὲ τὸν καπε- / τὰν Τζανέττον μὰ σὰν ἔρθειν κρίσιν ἂν ᾖ
ἐπίτροπός τῆς ἂς ἔρθῃ νὰ μι / λῇ τὰ δικαιώματά τῆς. Οὕτως ἐγαγύραμε ὀπίσων
καὶ ἐδῶκαμέν του τὰ τορ / νέσιά του καὶ εἶπαμέν του καὶ τὰ ἄνωθεν λόγια ὅπου μᾶς
εἶπεν ἢ ἀρχόντισσα / διὰ τοῦτον μοῦ εἶπε ἐμένα τοῦ νοτάριου ὁ καπετὰν Τζανέ-
τος νὰ τὴν βάλω / εἰς τὴν καντζηλλαρία τὴν αὐτὴν μαρτυρία διὰ νὰ στέκῃ εἰς κάθεν
καιρὸν / καὶ ἰδοὺ ὅπου ἐβάλθην καὶ ἀπογράφου καὶ οἱ ἄνωθεν εἰς ἀσφάλεια καὶ τὰ
ἐξῆς.

457

Παντίκι

φ. 250^v

Φ 256 Ἐβγαλμένη ἀπὸ Φραντζεσκήκη Παλια[.....]

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1684/ ἐν μηνὶ Δικεβρίου 18/
εἰς τὸ σπῖτιν [κάμοῦ τοῦ ὕ] / πογράφοντος νοτάριου ἐδῶ παρὼν τὰ κάτωθεν δύο
μέρη τὸ ἐν μέρος ὁ κύρ Μανώ[λης] / τὸ δὲ ἕτερον μέρος ὁ κύρ Φραντζέσκος
Καστελλάνος λέγοντας ὁ ἄνωθεν Γλι[.....] / τὸ χωράφιν ὅπου ἔχειν εἰς τὸ μέρος
τῶν Γλινάδων τὸ σύνμπλιο τοῦ ἄνωθεν Φρα[ντζέσ] / κου τῆς θυγατέρας του τῆς
Μαρίας καὶ τοῦ κύρ Μανώλη τοῦ Κανάγια τὴν σήμερον τὸ δ[ίδει] / καὶ παραδίδει
τον καὶ παντικιάζει τον τοῦ ἄνωθεν Φραντζέσκου καθὼς εὐρίσκετ[αι μὲ] / τίς λάκ-
κους πὺ ἔχειν μέσαν καὶ μὲ τὸ μισὸν πηγάδιν πὺ ἔχειν τῆς ἐξουσίας του καὶ ι[...]τον
τόπον τοῦ παλιοσπιτιοῦ ξεχὸς τίς πέτρες του πὺ ἔχειν τοῦ ἄνωθεν Μανώλη / Κα-
νάγια πούλημένες καὶ ἀπὸ τὸ χωράφι πὺ τοῦ ἔχειν πούλημένο πὺ χωρίζειν [ἀ] / πὺ

τὴν Κουφαλιά ἀπὸ πανωθιὸ ἀπὸ τὸ Χάλαρο ν᾿ῤῥθην στὸ Ράμνο τῶν Κοντῶν / ποῦναι
 στὴ ρύμνη καὶ ἀπὸ κεῖ τὸ μονοπάτιν ποῦ πάγειν πέρα τῶν Ἀγαμιτάδων / νὰ γυρί-
 σην τ' ἀχτάκιν τὰ χάλαρα χάλαρα ν᾿ῤῥθην ὡς τὸν ἀδράλικα τοῦ ἀλωνιοῦ / τὸ νο-
 τινὸν τὸ ὁποῖο πρᾶμα τοῦ τὸ παντικιάζην διὰ ρεάλια ἔξε ἡγου νούμερο 6 / καὶ [κα]-
 / θὼς ἐταιριάσασιν ἀνάμεσόν τος τὰ ὁποῖα ἔξε ρεάλια τοῦ παντικιοῦ τὴν τι / μὴ τοῦ
 τεταρτίου καθὼς ἐνσυνφωνήσασιν ἀναμετάξυν τος καθομολογᾷ / ὁ ἄνωθεν Μανώλης
 Γλινὸς πὼς τὰ ἔλαβεν καὶ ἐπερίλαβέν τα ἀπὸ τὸν αὐτὸν κύρ / Φραντζέσκον τὸν
 Καστελλάνο τὸν μπαντικιάτορα πρεμετάροντα ὁ εἰρημένος Φραν / τζέσκος ὅτιν τὸ
 αὐτὸν χωράφι νὰ τὸ δουλεύην καὶ νὰ τὸ καλλιεργᾷ στὴν νῶραν του καὶ νὰ τὸ / σπέρνῃ
 χειμωνικὸν καὶ καλοκαιρινὸν καὶ ὅ,τιν νιτράδα ἤθελε ξαπεστείλει ἀφέντης / ὁ Θεὸς
 νὰ τὴν μοιράζουν εἰς τὴν μέσῃν τος ἴσια πρὸς ἴσια χωρὶς κανέναν ἱνκανος / κάνοντας
 καὶ κοντετζιὸ ἄνωθε Γλινὸς πὼς νὰ τρώγῃν τὴ νιτράδα τὴν ἐμισὴν ὡς ἃ / νωθεν
 γράφομε αὐτὸς καὶ ἡ συνβίαν του ἡ Φλουρέντζα ἕως φόρου ζωῆς τος καὶ τῶν ἐδυω-
 νῶ / καὶ μετὰ τὸν θάνατόν τος νὰ εἶναι τὰ τρία τετάρτια τοῦ αὐτοῦπραμάτου ποῦ
 τοῦ ἃ / πομείνου τῆς ἀνηψιάς του τῆς Ἑρήνης ἡγου τοῦ ἄνωθεν Φραντζέσκου τῆς
 γυναίκας / διὰ τὴ ψυχὴ του / μὲ / κοντετζιὸ ὅτιν ἀποθανώντα τοῦ αὐτοῦ Γλινοῦ
 καὶ τῆς γυναίκας του νὰ δώσῃν ἡ ἄνωθεν / Ἑρήνη μιὰ πρόθεσιν εἰς τὸν ἀφέντη
 τὸν Χριστὸν στὸ Τζίτζαμον καὶ νὰ ἔχῃν καὶ τὴν ἔγνοια τῆς / ψυχῆς του νὰ τοῦ
 κάνῃ τὸ μνημόσυνόν του ἕως τὸ χρόνον κατὰ τὴν τάξιν καὶ πάλι ἐδᾷ / ποῦ ζεῖν ἂν
 ἤθελε τοῦ τύχην χρεῖα ἀπὸ ἀσθένεια ἢ νὰ κουζουλαθῇ ἢ νὰ τυφλωθῇ νὰ / εἶναι
 κρατημένος ὁ ρηθεὶς Φραντζέσκος νὰ τὸν ἐμαντινιέρῃν ἀπ' ὅ,τιν τοῦ κάνει χρεῖα /
 ἀπάνω εἰς τὸ πρᾶμα ἡγου στὰ τρία τετάρτια κατὰ τὴν ἀγορὰ τοῦ παντικιοῦ τοῦ
 ἄνωθε / τετάρτου καὶ νὰ μὴν ἡμπορῇν ὁ αὐτὸς Γλινὸς νὰ τὸ δώσῃ ἄλλονοῦ κανενὸς
 μήτε διὰ πούλησιν μή / τε διὰ ψυχικὸν καὶ ἂν εἶχε το δώσειν ἄλλονοῦ κανενὸς νὰ
 μὴν ἀξίζῃν ἢ μὲ γράμμα ἢ χωρὶς γράμμα. / Ὅθεν τὰ αὐτὰ μέρην ἔμεινα κοντέντοιν
 καὶ ἀνεπαμένοι βάνοντας καὶ ἀνηλογία τοῦ κατὰ καιροῦ / ἀφεντίας ρεάλια δέκα
 ἦτοιν 10 / ὁ ἀνηλογήσας νὰ τὰ ζημιοῦται ἐπὶ ἀξιοπίστων καὶ πα / ρακαλετῶν μαρ-
 τύρων τῶν κάτωθεν γεγραμμένων καὶ τὰ ἐξῆς.

/ — Μικὲς Παδιάτης μάρτυρας ὡς ἄνωθεν

/ — Χριστόδουλος Ἀμάγης μάρτυρας —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.